

інвестиційної діяльності, в яких для інвесторів передбачалася низка пільг.

Іноземним інвесторам були надані певні гарантії з боку держави, а саме: зарубіжні інвестиції не підлягають націоналізації; іноземним інвесторам гарантується безперешкодний переказ за кордон прибутків; вони мають право на відшкодування збитків, у тому числі за упущену вигоду і моральну шкоду, які були їм завдані внаслідок дій, бездіяльності або неналежного виконання державними органами чи посадовими особами обов'язків, передбачених законодавством щодо іноземних інвесторів; у разі припинення діяльності гарантується повернення інвестиції в натуральній формі або у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів з цих інвестицій у грошовій або товарній формі. Однак сам механізм здійснення державних гарантій поки що не відпрацьовано.

Виходячи з вищенаведеного можна зробити висновок, що система управління інвестиційною діяльністю підприємства є частиною загальної системи управління підприємством і включає розробку напрямів діяльності підприємства в частині інвестиційної, що орієнтована на збільшення прибутку, за рахунок довгострокових вкладення капіталів, призначених для створення, розміщення, реконструкції, модернізації, технічного переозброєння підприємства.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. N 1560-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
2. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 376 с.

УДК 330.2

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

О.С. Жила, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Інноваційна діяльність підприємства являє собою комплексний процес створення, використання і розповсюдження нововведень з метою отримання конкурентних переваг та збільшення прибутковості свого виробництва. Інноваційний потенціал є комплексною характеристикою спроможності підприємства до інноваційної діяльності.

У широкому розумінні поняття «потенціал» (лат. «potencia» – сила) – це засоби, запаси, джерела, що є в наявності й можуть бути використані, приведені в дію для досягнення певної мети, виконання плану, розв'язання завдань, можливості якої-небудь соціальної системи у певній області. У більшості визначень сутності поняття «інноваційний потенціал», як правило, розкривається одна або декілька його характеристик. В одному випадку акцент переноситься на інституційні структури або кошти формування потенціалу, в іншому – на окремі рівні функціонування (підприємство, національна економіка тощо). це значно ускладнює вироблення практичних рекомендацій з формування та ефективного використання інноваційного потенціалу, і, таким чином, негативно позначається на кінцевих результатах інноваційної діяльності.

Серед основних підходів до тлумачення поняття «інноваційний потенціал» виділяють: інноваційний потенціал – це одна з трьох складових інноваційного простору, яка включає в себе особисті й ділові якості керівників, професійну й економічну підготовку, професійні досягнення (авторські посвідчення, винаходи тощо), матеріально-технічне і фінансове забезпечення; інноваційний потенціал – сукупність різних видів ресурсів, включаючи матеріальні, фінансові, інтелектуальні, інформаційні та інші ресурси, необхідні для здійснення інноваційної діяльності; інноваційний потенціал містить невикористані, приховані можливості накопичених ресурсів, що можуть бути задіяні для досягнення цілей економічних суб'єктів; інноваційний потенціал регіону являє собою категорію особливого змісту, що включає не лише інноваційні ресурси й механізм їх використання в організаційно-господарській системі, а й активність інноваційних процесів у регіональній економіці. Інноваційний потенціал підприємства

залежить від ряду факторів, що визначають процес його формування, розвитку та рівень використання. На процес формування інноваційного потенціалу впливають в основному такі фактори, як: стан інноваційного клімату регіону діяльності підприємства; особливості інноваційної діяльності підприємства; розвиненість і гнучкість оргструктури управління інноваційною діяльністю, системи мотивації; оптимізація комплексу маркетингу. Рівень використання інноваційного потенціалу, у свою чергу, залежить від якості прийнятих інноваційних і інвестиційних рішень на кожному етапі інноваційного процесу, а також від ступеня інформаційної забезпеченості цього процесу.

В сучасних умовах управління інноваційним потенціалом підприємства виступає як загальноекономічний чинник раціонального споживання ресурсів та ефективного функціонування виробничої системи. Підприємства, які мають близькі за рівнем потенціали, часто різняться за результатами їх діяльності. В цих умовах різницю в результатах можна пояснити лише неоднаковим ступенем точності цільової орієнтації системи. Інакше кажучи, при інших рівних умовах, величина результату буде тим більшою, чим вдалішою буде система управління інноваційним потенціалом підприємства.

Отже, інноваційний потенціал – це сукупність виробничих, наукових, фінансових, маркетингових, кадрових, організаційних ресурсів і можливостей, що забезпечують готовність і здатність підприємства здійснювати інноваційну діяльність при постійному удосконаленні системи управління нею з урахуванням факторів нестабільності ринкового середовища.

УДК 330.341.1

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

В.В. Іваненко, студент

Полтавський національний технічний університет

імені Юрія Кондратюка

МОТИВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА